

аъ го употреблява за ползѣтъ си, а сребролюбива за пропастьтъ си, и освенъ това изгубува си душѣтъ, защото не помага на сиромашеството, които страдатъ.

Скъпостѣта е проклета и ненавистна, както и корыстолюбивото, което е подобно на молецѣтъ, който прояде найдобриятъ хлебъ, и ги чини непотребни. Агесилай айславенъ некогашъ Лакедемонскій царь апытанъ, нащо ся состои найголемото частіе владѣтелско? одговори: „Въ честното сиромашество“ защо иманіето на добродѣтелиатъ владѣтель, кѣто ся арчи за ползѣтъ на поданиците освоява имъ сърдцата, и чини владѣтелиатъ великъ, славенъ и любимъ. Затова мой сыне, послѣдувай тоя благородянь примѣръ, обаче разумно, да не бы вмѣсто радость добыль скѣрбь. И тѣй ще бждешъ любимъ на своите, а на неприятелите страханъ и непобѣдимъ. —

XV.

ДА СЯ ЧУВАШЪ ОТЪ ЯРОСТЬ.

Яростьта е порокъ отъ найгнусните